

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ»
НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ
МАРІУПОЛЬСЬКА МІСЬКА РАДА
ГО «ФОНД РОЗВИТКУ МАРІУПОЛЯ»
WYŻSZA SZKOŁA EKONOMICZNO-HUMANISTYCZNA
(POLSKA, BIELSKO-BIALA)
EURÓPSKY INŠTITÚT ĎALŠIEHO VZDELÁVANIA (SLOVAKIA)
РААТА GUGUSHVILI INSTITUTE OF ECONOMICS OF IVANE
JAVAKHISHVILI TBILISI STATE UNIVERSITY (TBILISI, GEORGIA)
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЕКОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ
ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ:
ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
НА НАЦІОНАЛЬНОМУ
ТА МІСЦЕВОМУ РІВНЯХ**

**Матеріали II Міжнародної
науково-практичної конференції**

Маріуполь – Київ, 2019

УДК 316/352

П 36

П-36 Публічне управління для сталого розвитку: виклики та перспективи на національному та місцевому рівнях: збірник матеріалів II Міжнародної науково-практичної конференції. 7-8 травня 2019 р. Маріуполь (Україна) – Київ (Україна) – Бельсько-Бяла (Польща). – Маріуполь-Київ: ПП Халіков Р.Р., 2019. – 194 с.

ISBN 978-617-7565-33-7

Редакційна колегія:

Марова С. Ф. – голова, д. держ.упр., професор, ректор Донецького державного університету управління

Чечель А. О. – заступник голови, д. е. н., доцент, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Донецького державного університету управління

Балусва О. В. – д. е. н., професор, проректор з наукової та виховної роботи Донецького державного університету управління

Токарева В. І. – д. держ.упр., професор, проректор з науково-педагогічної роботи Донецького державного університету управління

Зелінська М. І. – к. політ.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування Донецького державного університету управління

Тарасенко Д. Л., – к. держ.упр., доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Донецького державного університету управління

Хлобистов Є.В. – д. е. н., професор, Національний університет «Києво-Могилянська академія»; директор Міжнародного науково-дидактичного інституту Вищої Школи економіки та гуманітаристики (Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Humanistyczna (Bielsko-Biala, Polska)

Abesadze Ramaz, Doctor of Economics, Professor, Paata Gugushvili Institute of Economics of Ivane Javakhishvili Tbilisi State University (Tbilisi, Georgia)

Zat'ko Jozef, Dr.h.c. mult. JUDr., Honor. Prof. mult., prorektor pre medzinárodné vzťahy Wyższa Szkoła Komunikacji i Zarządzania (Polsko, Poznań), Prezident Európsky inštitút ďalšieho vzdelávania (Slovakia)

Павленко О.П. – к. е. н., доцент, завідувач кафедри менеджменту природоохоронної діяльності Одеського державного екологічного університету

Відповідальна за випуск – *Чечель А.О.*,
д.е.н., доцент, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування
Донецького державного університету управління

© Донецький державний університет управління
(м. Маріуполь), 2019

Тарасенко Д.Л.,

кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування, Донецький державний університет управління (м. Маріуполь)

Котенджи Н. Є.,

головний спеціаліст відділу фінансування та бухгалтерського обліку, Прокуратура Донецької області здобувач ОС «магістр», спеціальності «Публічне управління та адміністрування», Донецький державний університет управління (м. Маріуполь)

СУЧАСНИЙ СТАН УКРАЇНИ В РАМКАХ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Останнім часом все більшої уваги набуває питання збалансованого розвитку територій. Стратегія сталого розвитку є основним інструментом досягнення збалансованості економічного, соціального зростання та охорони навколишнього середовища.

Стратегією сталого розвитку України передбачено забезпечення національних інтересів та виконання міжнародних зобов'язань України щодо переходу до сталого розвитку. Сталий розвиток згідно Стратегії сталого розвитку України до 2030 року передбачає [1]:

подолання дисбалансів в економічній, соціальній та екологічній сферах;

трансформацію економічної діяльності, перехід на засади «зеленої економіки»;

побудову мирного та безпечного, соціально згуртованого суспільства з належним врядуванням та інклюзивними інституціями;

забезпечення партнерської взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування, бізнесу, науки, освіти та організацій громадянського суспільства;

повну зайнятість населення;

високий рівень науки, освіти та охорони здоров'я;

підтримання довкілля в належному стані, який забезпечуватиме якісне життя та благополуччя теперішнього і майбутніх поколінь;

децентралізацію та впровадження регіональної політики, яка передбачає гармонійне поєднання загальнонаціональних і регіональних інтересів;

збереження національних культурних цінностей і традицій.

Отже, концепція сталого розвитку ґрунтується на поєднанні трьох складових: економічної, соціальної та екологічної.

Що стосується сучасного стану розвитку України, слід зазначити наступне. Не зважаючи на складні умови розвитку економіка держави зараз знаходиться в процесі росту ВВП (рис. 1).

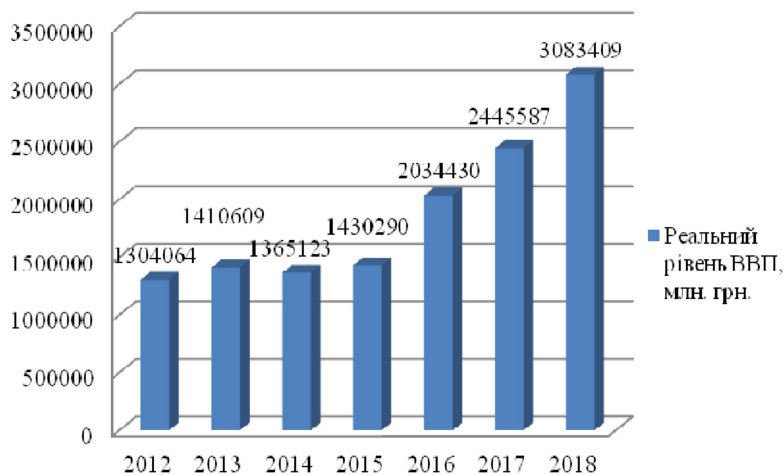

Рис. 1. Реальний рівень ВВП з 2012 по 2018 рр., млн. грн. *

*побудовано за даними [2]

Таким чином, зростання реального рівня ВВП відбулося на 136,45% у 2017 році в порівнянні з 2012 роком.

У відношенні соціальної складової, слід відзначити основний інтегральний показник, що розраховується щорічно для міждержавного порівняння і вимірювання рівня життя, грамотності, освіченості і довголіття як основних характеристик людського потенціалу досліджуваної території [3], яким є індекс людського розвитку. У 2017 році індекс людського розвитку знаходився на рівні 0,751,

що на 0,005 пунктів більше ніж у 2016 році. Таким чином, досліджуючи соціальну складову, слід зазначити, що наша держава перебуває в групі країн з високим рівнем людського розвитку (Україна у 2016 році займала 88 місце) та має доволі високий потенціал. Індекс людського розвитку України та його місце серед 189 країн представлено у табл. 1.

Таблиця 1

Індекс людського розвитку та його компоненти [4]

№	Країна	ІЛР	Очікувана тривалість життя при народженні (в роках)	Очікувана тривалість навчання (в роках)	Середня тривалість навчання (в роках)	ВНД на душу населення (в дол. США 2011 р паритету купівельної спроможності)
Країни з дуже високим рівнем людського розвитку						
1	Норвегія	0,953	82,3	17,9	12,6	68 012
2	Швейцарія	0,944	83,5	16,2	13,4	57 625
3	Австралія	0,939	83,1	22,9	12,9	43 560
n	...					
Країни з високим рівнем людського розвитку						
60	Іран	0,798	76,2	14,9	9,8	19 130
60	Палау	0,798	73,4	15,6	12,3	12 83
62	Сейшельські острови	0,797	73,7	14,8	9,5 d	26 077
n	...					
88	Україна	0,751	72,1	15,0	11,3	8 130
n	...					

Дуже важливим постає питання забезпечення охорони навколишнього середовища та ресурсозбереження. Україна посідає

одне з перших місць у світі за рівнем споживання енергії, води й інших ресурсів на одиницю ВВП, обсяги промислових відходів на одну особу населення у нас перевищують аналогічні показники багатьох країн світу. Внаслідок масштабної екстенсивної експлуатації протягом тривалого історичного періоду природні ресурси України великою мірою виснажені й деградовані. Особливо це стосується земельних, водних і лісових ресурсів [5]. Отже, слід приділити увагу екологічній складовій, тому що ситуація є дуже напруженою.

Проведене дослідження зазначає, що Україна має великий потенціал для її розвитку. З метою досягнення стабільності та сприяння реалізації Стратегії сталого розвитку необхідно докласти зусиль в усіх сферах функціонування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Стратегія сталого розвитку України до 2030 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.undp.org/content/dam/ukraine/docs/SDGreports/UNDP_Strategy_v06-optimized.pdf
2. Валовой внутренний продукт Украины с 2012 по 2018 гг. (млн. грн.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://index.minfin.com.ua/economy/gdp/>
3. Индекс людського розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ru.wikipedia.org/wiki/...D1%8F>
4. Индексы и индикаторы человеческого развития [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://hdr.undp.org/sites/default/files/2018_human_development_statistical_update_ru.pdf
5. Аналіз державних стратегічних документів України щодо врахування адаптованих для України Цілей Сталого Розвитку до 2030 року : Аналітична доповідь. – К. : Інститут суспільно-економічних досліджень, 2017. – 84 с.